

да стани по-голъмо смѣштение то! Въ дошествие то Свѣтославово въ Прѣславъ, кое то быде твърдѣ бѣрзо, зашто то го съдружвахѫ на сѣкадѣ Бѣлгари тѣ, народна та стрѣна, и Петрова та стрѣна нигдѣ не можа да стои насрѣштѫ, освѣнь малки едни стражаныя што учини прѣславски тѣ прѣграды и вѣтрѣ въ града, кога то влазише Свѣтославъ.

ЗАБѢЛѢШКА

Нѣкои си Руски нови историци, основаоши ся на нѣковы си калугерски легенди писани по Мѣнастири тѣ, въ новы тѣ времена, плетѧтъ чудесны басни, врху това Свѣтославово дошествие въ Бѣлгариј. Тий, казвѣтъ, чи Свѣтославъ одавно юште си бѣль наумилъ да дойди въ Бѣлгаріј да ђи завладѣ; зашто то ся извѣстилъ чи тіа имала хубавж земїж и веселовидни прѣдѣлы! Легенди тѣ сѫ направили и единъ разговоръ между Свѣтослава и майка му Волгѣ и казвѣтъ чи тіа ушъ нескланіала на това и не го пушталъ въ той-зи походъ. Нѣ той неслушавъ майкѫ си избралъ десять хиліады войни само и трѣгнажъ съ тѣхъ противъ Бѣлгариј. Той отъ дѣ то минжалъ се побѣдилъ и достигналъ до Дунава. На Дунавско то крайбрѣжие разбилъ завчѧсь Бѣлгарски тѣ войски, привѣлъ четиридесѧтъ града и дошалъ та завладаъ Прѣславъ. Това же сичко е учинилъ твърдѣ за кратко врѣмя и съ свои тѣ си десять хилиди кнески войны! Други го прѣминувѣтъ прѣзъ Старѣ Планинѣ и го отвождатъ чакъ до Одрињ, дѣ ся бѣль ушъ и съ Византийцы тѣ и гы побѣдилъ. Тука е пытанье: да ли е было вѣзможно единъ пѣлководецъ, съ десять хиліады войны, да притѣпчи толково мѣста чуды и отъ кнѣво да достигни чакъ до Одрињ! А най-паче въ тѣхъ времена кога то Симеонови тѣ войводи и войни бѣхѫ юште живи и тѣй добрѣ упражнени въ оружие то и боюве тѣ, тии кои то побѣдихѫ Византийцы тѣ и накарахѫ Византийскыя Императоръ ведно съ сички тѣ си горды велможи, съ Патриарха и сѣбора, да ся покорїјта Симеону и да искажтъ миръ! и каквѣтъ юште миръ! и условыя? най-низкия и най-пагубни за Византийскаја гордѧ империја!

Тѣй-зи басни на Руски тѣ нови историци сѫ подобни на Старогрѣцки тѣ записани отъ Иродота чудеса за бытки тѣ имъ противъ Персы тѣ и прч. Написавши тѣй-зи нѣколко рядове ные нѣмаме никаквѫ умразж противъ наши тѣ братя учены Руски историци. Свѧтаia дѣлжностъ камъ народа ни не ны остави да не кажиме повѣствуватълнѣ тѣ истиниј. А ученыи свѣтъ остава да разжли.

Свѣтославъ намѣри Прѣславъ въ най-голъмо то смѣштение, причинено отъ напраснѣ тѣ смѣртъ царь Петрова и

народна та стрѣна не можѣ да ся съсрѣдоточи ведно и да дѣйствува спорядъ плана си. Византийски тѣ пѣлкове достигнахѫ въ Прѣславъ, нѣ подъ прѣводительство то нѣкого си избранаго войвода, нѣ подъ лично то управление самаго Императора Чимисхыя, минжвиши безъ никакво си прѣпятствие Планинѣ тѣ; зашто то тии бѣхѫ съдружение отъ млого клѣтницы Бѣлгари противонародныя стрѣны!

Свѣтославъ ся у нужди да побѣгни съ свои тѣ си войны назадъ и едвамъ успѣ та ся затвори въ Дростолскаја крѣпость; зашто то едно силно отдѣлѣние отъ Византийски тѣ войски го прислѣдоваше и гонѣше отъ близо. Народна та Бѣлгарска стрѣна, съ нѣколко си отъ вѣрни тѣ войводы, залови планини тѣ и готовѣши ся да ся удари съ Византийцы тѣ. Чимисхыи кату единъ добѣръ и достоенъ пѣлководецъ пусна Свѣтослава съ нѣкаквы си условыя да си иди отъ дѣ то е дошалъ и вѣрна ся бѣрзо въ Прѣславъ. За Свѣтослава казвѣтъ Руски тѣ историци чи кату минувалъ Днѣпрѣ рѣкѣ Печенеги тѣ го ударили, избили сичко то му войнство и него самаго.

Чимисхый не можиавъ да ся задѣржи въ Прѣславъ, спорядъ вышеказаны тѣ причини, постави едно времено византийско правление, оставивши и едно јакко отдѣлѣние отъ византийски тѣ войски тамо; а двама та Петровы сынове отведи въ Царыградъ, дѣ общенародно гы лыши отъ наслѣдство то и царски тѣ имъ чинове. Съ едного же отъ тѣхъ постѣши най-безчловѣчно, заповѣда та го усмѣдихѫ т. е. искупихѫ!

Това положение на Бѣлгариј не е трајало млого, зашто ся јавѣва на чело народа Шишманъ войвода, съ четирила та си юнацы сынове, изгонва за малко врѣмя Грѣцы тѣ конечно отъ Бѣлгариј и вѣстановѣва Бѣлгарско то царство пакъ,